

תת"ע 3906/11/13 - מדינת ישראל נגד דוד עדרי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 3906-11-13 מדינת ישראל נ' עדרי
תיק חיצוני: 30210033228

בפני	כב' השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות תנועה נגב
נגד	
נאשמים	דוד עדרי ע"י ב"כ עו"ד אייל מנחם

החלטה

בפני בקשת הנאשם שלא להשיב לאשמה, לאחר סיום פרשת התביעה, וזאת בטענה כי התביעה לא הוכיחה בראיותיה את ביצוע העבירה ע"י הנאשם, ולו לכאורה.

ב"כ הנאשם התמקד בטענותיו בבדיקת הכיול התקופתית, וכן בבדיקת התקינות התקופתית. לשיטת ההגנה, אין בראיות אשר הציגה המדינה כדי לבסס קביעת תקינות או כיול של המכשיר המודד.

עוד נטען על ידי ההגנה, כי אין בבדיקות תחילת המשמרת וסיום המשמרת אשר בוצעו לכאורה למכשיר הממל"ז, בכדי לבסס את תקינותו או כיולו של אותו המכשיר.

ב"כ הנאשם תמך טיעונו גם בפסיקה אותה הגיש בהסכמת בית המשפט לאחר הדיון האחרון.

לטענת התביעה, הראיות אותן הציגה במהלך פרשת התביעה, יש בהן כדי להביא להרשעת הנאשם בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר במקום בו נהג.

התביעה בטיעוניה מפנה לת/1 דו"ח הפעלת ממל"ז, וכן את ת/2 ות/3 דו"ח נסיבות בו מתוארת השתלשלות האירוע, וכן את ת/4 - תע"צ בדיקת כיול תקופתית, ות/5 כרטיס מכשיר בו פורטה בדיקת כיול שנערכה למכשיר ביום 23.6.13 וטוענת כי די בראיות אלה בכדי לחייב הנאשם להשיב לאישום.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, החלטתי לדחות את בקשת הסניגור שלא להשיב לאשמה וזאת מהנימוקים שלהלן:

תע"צ בדיקת כיול תקופתית, אשר הוגש וסומן כת/4, וכן ת/5 כרטיס המכשיר בו פורטה בדיקת כיול שנערכה למכשיר ביום 23.6.13 מהווים ולו ראשית ראייה לטענת המדינה כי המכשיר אתו בוצעה מדידת מהירות נסיעתו של רכב הנאשם,

עמוד 1

כויל ונמצא מדויק.

בהתאם להלכה הנ"ג די מתע"ץ הכיול בכדי להקים חזקה כי המכשיר כויל כנדרש והנטל להראות אחרת עובר לכתפי ההגנה.

בנוסף, גם דו"ח הפעלת הממל"ז שהוגש וסומן כת/1 מלמד אף הוא לכאורה כי המכשיר עבר בדיקת תקינות בתחילת ובסיום המשמרת ונמצא תקין.

למרות שהתביעה לא הגישה כל ראיה לעניין בדיקת תקינות תקופתית, אני קובע כי הראיות בדבר הכיול של המכשיר (אותן הגישה המדינה) מוכיחות כי המכשיר היה תקין לכאורה בזמן ביצוע מדידת המהירות של הנאשם, שכן אם הוכח כי המכשיר מכויל, חזקה כי הוא גם תקין.

השכל הישר מחייב קביעה לפיה בהיעדר תקינות של המכשיר המודד לא יתכן שהוא יהיה מכויל ויראה באופן מדויק תוצאות מהירות אותן הוא מודד. על כן הראיות אותם הציגה המדינה לעניין כויל המכשיר יש בהם בכדי להוות אינדיקציה לכך שאכן המכשיר היה תקין בזמן ביצוע מדידת מהירות רכבו של הנאשם.

ודוק - טענות ההגנה בדבר אי תקינות הבדיקות של תחילת המשמרת וסיומה, נדחות בשלב זה על ידי.

השוטר המפעיל ציין כי מדד בדיקת מרחק מול מטרה המוצבת במרחק 60 מטר. אין באמירתו זו של העד כדי לקבוע כי היא אינה מדויקת רק בשל העובדה כי לא הוא עצמו מדד את המרחק.

אין אני רואה כל היגיון לחייב שוטר בכל תחילת משמרת למדוד מחדש את המרחק מקו הבדיקה ועד למטרה, ככל שהמדובר במיקום קבוע של בדיקה לגביו מעיד השוטר כי המרחק אשר נמדד הוא של 60 מטרים.

ככל שתבקש ההגנה להראות כי מקום המדידה הקבוע בו בוצעה הבדיקה אינו מייצג 60 מטר, מוזמנת היא לסתור את קביעת השוטר במסגרת פרשת ההגנה.

מיקום המדידה ידוע ומצוין בחומר החקירה.

כך גם האמירה לפיה עמודי הבדיקה אינם זוכים לקו רקיע מאחוריהם אינה מבוססת כל ראייה.

פרטי העמודים בחומר הראיות וההגנה מוזמנת לסתור את קביעות השוטר לביצוע בדיקות תחילת וסיום משמרת באופן תקין. טוענת ההגנה כי העמודים פסולים לבדיקה (בניגוד לעדות השוטר הטוען אחרת) מוזמנת ההגנה להוכיח עמדתה במסגרת פרשת ההגנה.

טענות בעלמה שאינן מבוססות כנגד עדות השוטר, לא די בהן בכדי לקבוע שאין על הנאשם להשיב לאשמה.

בשלב זה של ניהול התיק, כאשר טרם נשמעה פרשת ההגנה, עדיין אין בית המשפט מעריך את ראיות התביעה לגופן ולא קובע מסמרות באשר לטיבן ואיכותן של הראיות.

בספרו של כב' השופט י. קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק שני, מהדורת תשס"ג - 2003, בעמוד 1049, מנתח המחבר את הסוגיה של אין להשיב לאשמה, וכך נכתב:

"הלכה למעשה, די בקיומן של ראיות לכאורה "דלות" להוכחת יסודות העבירה המיוחסת לנאשם.... כדי לחייב את הנאשם להשיב על האשמה אין צורך אלא בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה...ודי במערכת ראיות ראשונית..."

כך נקבע גם בע"פ 141/84, טובול נגד מד"י, לט(3) 606, וכך גם בע"פ 732/76 רפאל כחלון נגד מד"י, לב (1) 170 אשר חזרו וביססו את ההלכה הראשונית מפרשת זרקא בע"פ 28/49.

בהתאם להלכות, די יהיה מצד המדינה אם יהיו בידיה ראיות בסיסיות (גם אם דלות) לביסוס האישום המיוחס כדי לחייב את הנאשם להשיב לאשמה נגדו.

בפרשה דנן, הואיל ולתביעה ראיות טובות לכאורה לפיהן המכשיר המודד הופעל ונבדק כדין טרם הפעלתו ולאחר הפעלתו, ולאור בדיקות הכיול התקופתיות שבוצעו למכשיר (ובעניין זה ראה גם את קביעת בית המשפט העליון החד משמעית בפרשת דריזין - רע"פ 7093/10) הרי שיש מקום לחייב את הנאשם להשיב לאשמה.

אני קובע כי טענת הנאשם נדחית.

קובע כי הסנגור יציע שלושה תאריכים בחודש מאי הקרוב לשמיעת פרשת ההגנה בתיק זה.

הסנגור יגיש התאריכים בכתב תוך 10 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"ב אדר תשע"ה, 03 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.